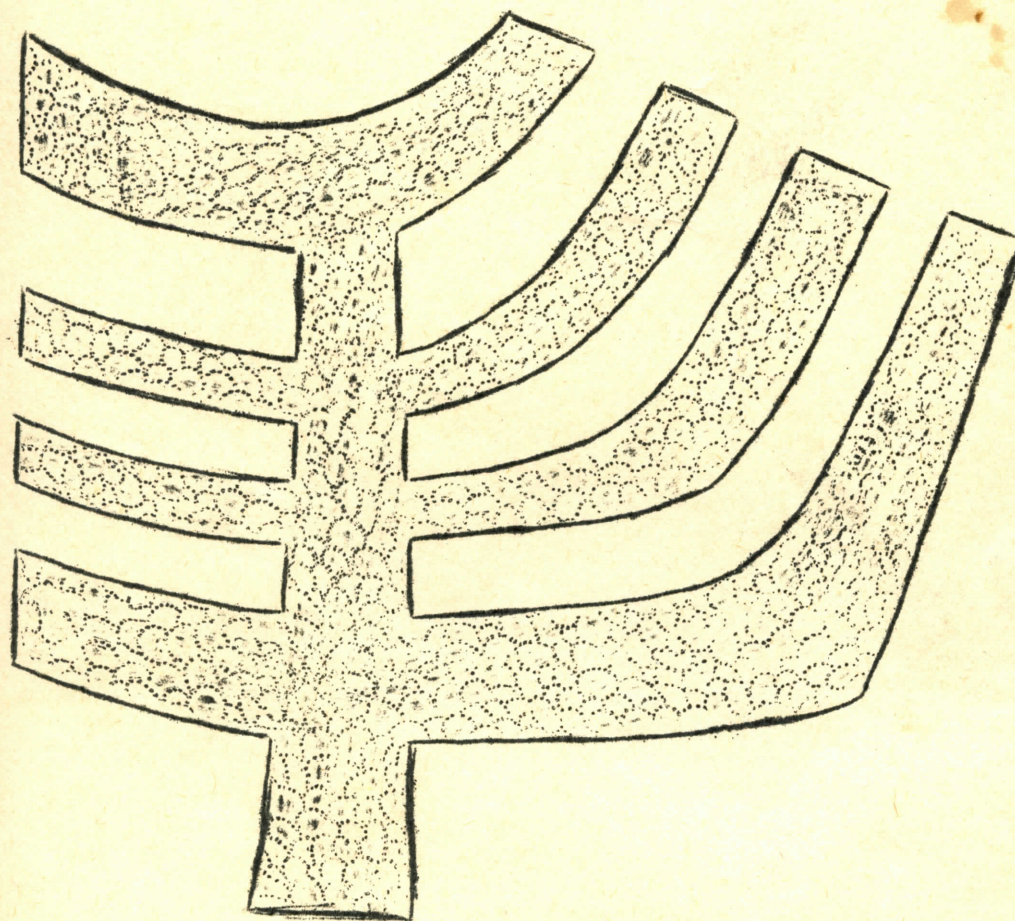

דברי הכפר

הגבורה העלילה

ג ב ו ר ה

הגבורה אינה מושג צבאי. הגבורה האמיתית מתגלה גם בחוליין של יום-יום. איך גבורה בבנדיטיזם, אף לא בנועז ביותר. הגבורה היא קודם כל מידה מוסרית.

הגבורה שאינה הקרבה, היא אינה אכזרית ביסודה, היא אינה מחאכזרת, זוהי הצורה הנעלה ביותר של השירות. ביסודה היא אהבת הזולת. יצחק שדה.

6.12.74
כב' כסלו תשל"ה

דברי הכפר
מס' 386

כפר הנשיא

י/אק - 128

חג אורים
שמחה!

עניני קליטה

ביום רביעי שעבר הייתה לי הזדמנות להשתתף בכנס של האחד בנושא הקליטה במשקים.

לאחר פתיחה על ידי חברי מח' הקליטה וחבר נחל עוז (אחד המסקים המוצלחים ביותר בשטח הקליטה), התחלקנו לקבוצות והתקיימה שיחה ערה ומענינת בין המשתתפים – מזכירים וחברי ועדות קליטה של מספר מגוון של משקים. בכל קבוצה הייתה מנחה וחבר מח' הקליטה. חברים הוזמנו להעלות בעיות קליטה והצעות להטבת תהליכי הקליטה הן במחלקת הקליטה והן במשקים עצמם.

הועלו מספר נקודות ממסקים שונים על רקע נסיונם בקליטה. אחד הדברים שהעסיק הרבה חברים היה העיבוד שנגרם בקבלת מועמדים על ידי הזמן הממושך שעובר עד שמקבלים ממח' הקליטה את תוצאות הבדיקות הרפואיות ופסיכולוגיות למיניהן.

לגבי מסיכת קליטה לקבוצים ישנן כמה פעולות היזומות על ידי מוסדות לאומיים שונים, כגון פלקאט ההסתדרות שמופיע עתה במקומות צבוריים שונים, ופרסומות בעתונות גם של מחלקת הקליטה של התנועות הקבוציות השונות וגם של משקים בודדים. מקבוצ אחד שמענו הצעה לאמוץ קבוצה של סטודנטים מחו"ל וגם מהארץ, אשר עובדים במשק לאורך הקיץ ושומרים על קשר עם הקבוצ בדרכים שונות, למשל בקורי סוף-טבוע. הצעה נוספת הייתה אמוץ מספחות מחו"ל לעבוד בקבוצ בקיץ ועל ידי כך ללמוד את חיי הקבוצ מקרוב.

חברים הביאו גם נקודות שנראו להם חשובות וחיוניות בקליטה מועמדים במשקים, כגון: שמירת מקומות בבתי הילדים לילדי נקלטים, שמירת יחידות דיור לקליטה, שעורי עזר לילדי עולים, ונוסף על כך, פעילות רעיונית – למשל הרצאות וסיחות על תולדות הקבוצ ומטרות ואורח החיים של הקבוצ.

כוונתי במאמר זה הייתה להביא לתשומת לבם של החברים את האפשרויות שעומדות לפנינו בעניני קליטה. ועדת הקליטה עוד תדון בכל הנושאים הנ"ל ומזמינים מהחברים הערות והצעות לעזור לה בהמשך עבודתה.

דוח.

מכתב לוי

חברות וחברים יקרים,

קצת התביישתי לשמוע מפי ריני כהן, שהתשובה החיובית שלי הייתה אחד מבין שלוש בודדות שהתקבלו ל-40 המכתבים שנשלחו בענין ההתנדבות לחצור.

אני יודעת שלא קל הדבר, אבל אי-אפשר כל הזמן להשאיר את העבודה ה"קשה" למיטהו אחר. כל דבר שהוא כדאי דורש מאמץ מסוים מצידנו – אז לא נספיק לנוח אחרי הצהרים יום אחד בטבוע!

אנו דורשים מן הצעירים להתנדב למשימות רבות, האם אנחנו נותנים להם את הבוגמא הרצויה? מחוץ ציבור של כ-200 חברים, כמה מבוגרים נותנים מזמנם לעזור בחצור? אולי כ-10!

לואי

לונדון, שעה 3.45 אחרי הצהריים. הערב מתקדם. אורות הרחוב דולקים ובעוד רבע שעה חושך מלא. בבית אחותי שבת נכנסת. אני כבר בבגדי שבת אנגליים, חליפה כהה, עניבה כמובן, כובע "אידן" על הראש. בפסיעות נוחות הולכים בכוון בית הכנסת. בדרך פוגשים עוד אנשים מהקהילה אשר גם הם באים לתפילות, והשיחה כמובן מתרכזת על ישראל - הבעיות הכלכליות והבטחוניות, שאלות על ההתנחלות (יש בהנדון נסיה לדת ולליכוד), ושיחה על היהודים באנגליה. רוב האנשים היו בארץ והתפלאתי לשמוע כמה ממשפחותיהם השתקעו כאן כבר.

כ-150 איש בבית הכנסת, חזן טוב, חימום נאה ומה עוד רוצים כדי שהחיים יהיו נוחים. אפילו הדרשה של גיסי, רב הקהילה, אינה מפריעה להרגשה שקטה של שבת וניתוק מהצרות של העולם.

בבית מחכה לנו ארוחה חגיגית כמובן, תוספת כוח של המשפחה וידידים. שוב השיחה על ענינים יהודיים, קצת ניתוח של פרשת השבוע כשמישהו הזכיר חלק שחשב כרלבנטי למצב של היום, וכדומה. לפני שעה 11.00 כשעון השבת מכבה את האורות כולנו במסה.

יום שבת. בערך 8.00 בבקר שותים כוס תה מהסמבור ואוכלים פרוסת עוגת ספוג מכיוון שאין לאכול ארוחה דהיינו לחם לפני התפילה. שוב אותה ההליכה לבית הכנסת. עד 9.30 מתאספים כ-700 מתפללים, כולל ילד בר מצווה, חתן שייכנס לברית הנישואין למחרת, ואב חדש. כמובן הנה נושאים לרוב לכל רב ואחרי קריאת התורה, וקריאת המפטיר בקול סופרן ע"י ילד הבר מצווה, האזינו להרצאה מגיסי שכוללה גם נימה פוליטית "פייטרת" של "רק כך".

גמר התפילה - בחוץ המון אנשים מברכים אחד את השני "שבת שלום", ורבים אשר עוד זוכרים אותי מימי התנועה אפילו. קידוש באולם בית הכנסת לכבוד הבר-מצווה ואווירה חברתית די עליזה. בדרך הביתה הזמנה להיכנס רגע לקדוש אצל אחד הפרנסים של בית הכנסת. יחד עם עוד כמה משפחות שוב שתינו לחיים, שוחחנו על דא ועל הא, אכלנו קצת לקח ודג מלוח עד שהגיע הזמן לחזור הביתה לארוחת הצהריים.

אחרי הצהריים בחורף אין זמן רב לנוח אפילו, כי ב-4.00 שוב בית הכנסת - הפעם בלי אלגנסיות יתירה אלא פשוט תפילת מנחה, לאלה שרוצים חצי שעה של "שעור" מעריב והביתה. יחד אתנו חוזרים כמה אורחים מהקהילה לברך הבדלה בצוותא אצל אחותי. הנר הגדול, הבשמים הברכה ושבת נגמרה, אווירה צוננת יותר אופפת את הבית וימי חול חוזרים

שבת - 2.00 אחה"צ - הרכבת הורידה אותי ברואן אשר בצרפת. בעיה - לא חשבתי להחליף כסף שוויצרי לכסף צרפתי. סוף כל סוף כמעט שאין גבול ביניהם וכל הנסיעה שעתיים. כתוצאה אין דרך להכניס מזוודה למחסן, או לתפוש טקסי או שום דבר. ניהא מסתדרים ועד שהסתדרתי, מופיע מישל, הגיס של ג'אק, לקחת אותי. נוסעים לכבר שלו אשר ארגן את האמבולנס שאנשי רואן החליטו לתת כמתנה לכפר הנשיא. יושבים בסלון הרבה אנשים, מבוגרים, צעירים, מדברים שפה שהיא לא עברית ולא אנגלית ושמקבלים אותי בסבר פנים מאוד ימות. וויסקי, ג'מבון, קפה. שאלות על המצב (שוב כולם כמעט היו בארץ והצעירים מדברים על עליה). לא יושבים זמן רב, כי מישל רוצה שאראה את המרכז הקהילתי אשר גם משמש בית כנסת, מעודון הבונים ועוד. אין אף אחד בבית הכנסת אך קבוצת הבונים יושבת במעגל במועדון והמדריך מלמד שיר או משהו ומזכיר לי את הימים הטובים של התלהבות.

מהר משם לחדר הראשי של המרכז ששם נכבדי הקהילה כבר יושבים ו - משחקים רמי. מישל מציג אותי, כולם מברכים שלום חטוף וחוזרים למשחק. מישל עצמו יושב קצת על סיכות עד שבחיוך של מישל שמבקש קצת סליחה יושב כדי להשתתף במשחק. בינתיים, השמש, שהוא יהודי

מצרי מדבר עברית, מביא לי כוס תה ובין "יד ליד" יהודי זה או אחר בה לשוחח אתי עד שהקלפים סוחבים אותו בחזרה. ב-7.00 הולכים לאכול ארוחת ערב צרפתית סעימה מאוד, ואני מקבל הודעה שהסידורים בשבילי הם קבלת פניה לכבוד חנוכה בית חדש אצל משפחה מסוימת וב-10.00 לחבר של מישל שביתו אלון. יפה! נכנסים לבית החדש, שתיה כוס קפה, עוגות, שיחה ערה. פתאום אני נמצא כמעט לבד, מסתכל מסביב - קבוצות קלפים! כל האורחים התפזרו לקבוצות קטנות ומשחקים! כן - רמי, טוב. ב-1.00 בבקר מישל אומר לי "בוא ניגש לדירה של חברי". אני שואל "האם לא ישן?" "מה? בשח אפילו לא הגיע הביתה עוד". וצדק, הגענו לפני בעל הבית.

יום א' 8.00 בבקר - אני קם, מקשיב, שקט גמור. על קצה האצבעות מתסובב, מתלבש ומחכה. ב-10.00 בעל הבית נכנס לראות אם כבר התעוררתי. "מה? כבר מלובש?" אני באמת מבקש סליחה אך אתה יודע אמש הלכנו לישון כה מאוחר.... "כמובן אין אוכלים בבית בצרפת ולקח אותי לאיזה בית קפה ללגום כוס קפה ולאכול "קרטנש". כל הקהילה כנראה שם, כולם שותים קפה, מדברים ועליזים. תוך איזה רבע שעה גמרנו את העניינים הקשורים באמבולנס והנפ! כן - נישחשם! כולים יושבים מסביב לשולחנות והקלפים בידיהם. ב-1.00 אכלנו שוב ארוחה מאד טובה ויהודי טוב לקח אותי טרמפ לפרים. אפשר לציין שזכיתי בטיפול יוצא מן הכלל יפה וחביב.

בהחלט 2 שבתות שונות לגמרי אחת מהשניה.

מיכאל כהן

סידורים לתחנת של טנה ודוד

ארוחת ערב (רגילה) בין השעות 7.00 - 5.30
לא נוכל להגיש אחרי השעה 7.00 וחברים מתבקשים להשטל לבוא מוקדם ככל האפשר, על מנת לאפשר לנו לארח אורחים שבאים מרחוק.

המועדון פתוח מ-7.00 עד 8.00 - רק לאורחי הזוג הצעיר.

החופה בשעה 8.00 (בין העמודים) ואחרי זה תכנית צנועה, כיבוד קל וריקודים לצלילי תזמורת.
(מכירת הירדן ומעלה)

לילדי בית הספר יוקרן טרט במקלט על יד חדר האכל בשעה 8.00

רופא חדש

דר' שחר - מבית החולים צפת, יקח את מקומו של דוד פרנקלין כרופא לכפר הנשיא. תפקידו של דר' שחר בבית החולים דורש נוכחותו שם כל בוקר, לכן הוא מציע לקבל חברים במרפאה שלנו אחרי הצהריים - בימי ב' ו-ה' בין השעות 14.00 - 16.00 הודעה יותר מפורטת תנתן ע"י ג'ו באספה הקרובה.

ועדת הבריאות.

קיימת נסיגה כלכלית לא רק אצלנו בארץ אבל בעולם כולו. לאור מצבנו המיוחד, שבוודאי חלק ממנו אינו מבוסס על תנאים אובייקטיביים בלבד, אלא גם על בהלה מופרזת, אנו עלולים להסיק מסקנות רגיעיות ביחס לפתוח אמצעי הייצור אצלנו, שהן תוצאה של מחשבה שטחית. לכן, כמה הרהורים שלי.

דברנו כאילו תעשייה לא תיפגע. היו כמה חברים שאפילו הביעו את דעתם שהמשבר הנוכחי הוא לטובת התעשייה בבית. אבל, ההיסטוריה מלמדת אותנו שבזמן נסיגה כלכלית עולמית, בעיקר נפגעת תעשייה לעומת חקלאות, שבכל מקרה אינה יכולה לרדת מתחת לרמה מסוימת, שבבטיחה תנאים מינימאליים לאספקת מזון. במישור הלאומי, בחקופה של משבר כלכלי ובטחוני במיוחד, על כל ארץ להבטיח את קיום התנאים המינימאליים האלה על ידי ייצור מקומי, הן לבני אדם והן לבעלי חיי.

החלטת האספה להזרים כח-אדם למפעל אולי נכונה לתקופה מוגבלת ביותר. אבל אטליה היא לחשוב שפתוח יתר של המפעל על חשבון הענפים החקלאיים הוא גאולת המשק והחברה. במצב היום, דרושה מחשבה מחודשת וכתוצאה מכך, תכנון משק מחודש. עלינו לשמור על יחס כח-אדם, פתוח והשקעות בין התעשייה והחקלאות שיבטיח קיום מירבי של מספר מירבי של ענפים חקלאיים בגלל הסיבה העיקרית שצינתי. אין לי ספק שבעתיד הקרוב, המדינה חשקיע חלק גדול מכוונותיה לגידול אינטנסיבי של גרעינים (לבעלי חיי) ולחלבונים (לבני אדם). הנני מציע להקדים את התכנון הארצי הזה שמוכרח לבוא בתכנון מקומי שלנו.

(א) ניצול כל השטחים שאינם מעובדים היום לגידול גרעינים (חיטה, דורה, תירס וכו').
אם אחרנו תבואות חורף השנה לתכנן כבר עכשיו תבואות קיץ.

(ב) עקירה מידית של כל שטחי המטע שאינם מניבים לפחות שלושה טון וחצי תפוחי-עץ לדונם, והפיכתם לשטחי פלחה כנ"ל.

(ג) הגדלת ענף הצאן.

(ד) פתיחת ענף חדש - גידול בקר לבשר.

כמובן, כל שטחי הפלחה יהיו מתחת להשקאה וחלק לא מבוסל מהציוד הדרוש לכך נמצא כבר במשק ובמטע. נשקיע בענפים שבבטיחים את היסודות לקיומנו. וכח עבודה מאין? והבהור זה השארת לימוד! אולי אפשר לצמצם היקף המפעל על ידי חיסול מחלקות מסוימות?

משה בן-חיים.

////////////////

למערכת "דברי הכפר"

כונת מכתב זה אינה להתפלמס, להתנצח או להוכיח משהוא.
כונתי לנסות לפתור בעיה בשלשה מישורים, אישי, חברתי, משקי.

אני שומע וקורא על "דיון על עזרה בלתי שיגרתית למפעל, כדי להזרים כח אדם
נוסף להגברת הייצור במפעל....". דעותי בסוגיה זו ידועות מזמן ואין לי מה
להוסיף.

על כן, אני פונה מעל הדפים של "דברי הכפר" להודיע שאני מוכן בכל עת לתרום את
חלקי ולהצטרף למפעל לשם עבודה, במקום שבו הבעיה היא הדוחק ביותר - מחלקת העבוד
השבבי.

חברים יודעים שפניתי בעבר לגורמי המשק הנוגעים בדבר, אך ללא מענה. אולי
הפעם, בזמנים "בלתי שגרתיים" אלה, תהיה הענות "בלתי שגרתית" לפני "בלתי שגרתית"
זו.

אורי.

ליעל נ. שלום וברכה!

קראתי את דבריך על השרותים במשקנו בעלון האחרון, וכאשר את שופכת לעיתים מזומנות את מרי ליבך מעל דפי "דברי הכפר" זוהי זכותך. ואת מרגישה בצורך לעשות כן מדי פעם. אנו כולנו מכירים זה את זה במידה מספקת, כדי לקבל את הדברים בהבנה סלחנית, ועוברים על כך בשתיקה. ובכל זאת, יעל, את מחנכת בעלת ותק ועמדה, וחניכך קוראים את אשר את כותבת, ובחור שכזאת חובה עליך לחשוב שבעתיים על השפעת דבריך על אותם החניכים לפחות, כאשר את מטיחה האשמות כבדות עלינו כציבור מבוגרים על יחסנו לילדינו - העשמות בדויות שאין להם על מה להתבסס בעובדות האמיתיות.

את ציירת תמונה מסולפת לחלוטין על מצב הענינים בשרותים שלנו בכלל, ועל יחסינו לשרותי החנוך של ילדינו בפרט. קשה הפעם לעבור על כך לסדר היום, וחובה היא להעמיד את הדברים על דיוקם ועל מצבם האמיתי - פעם ולחמיד - ולו רק כדי להוציא מליבם של חברים אחרים את ההרגשה הלא מוצדקת, של קיפוח ענפי השרותים לעומת ענפים אחרים, ביחס ובעזרה. אמת היא שלא הכל מסודר, ולא כל הצרכים מסופקים, לא בענפי השרותים ולא בענפי הייצור. אך בין מצב זה לבין התמונה שאת מציירת, יעל, רב המרחק!

אתיחס לאותם השטחים שאת כתבת עליהם, ואהאר במקצת את הנעשה בהם בשנתיים האחרונות. נתחיל בסביבתך המיידית של מקום עבודתך, גן שקד. האם אני צריך להגיד יוחר? השפוך היסודי שבוצע בו לפני שנה נתן לנו גן מרווח, מאור, יפה ונוח יותר משהיה. כולנו כחברה נשכרנו מכך ובמיוחד אילה שעובדים בחוכו עם הילדים. אז למה הטענות שלא עושים ולא עוזרים, ולא שואלים ולא משפצים?

מדי שנה שיפצנו באופן יסודי פעוטון אחד עד שגמרנו את כולם. את גן רימון עומדים לשפץ השנה, והוא המבנה האחרון של הגיל הרך שטרם סודר. בבית הספר המקומי החמלאו למעשה כמעט כל דרישות ההשקעות שהועלו, לרבות שיפוץ המגורים של כיתת הירדן, החקנת מגרש המשחקים, שגם נהרס ע"י קבלני השכפ"צים, וגם חודש ע"י המשק מיד לאחר מכן, ספריית העיון החדשה וכו'. גם צינד נרכש לכל הגילים בסכומים נכבדים למדי. אם כן, איפה הזלזול, ההזנחה וחוסר היחס של חברי כפר הנשיא לילדיהם ולאילה המחנכים אותם? שמא יעל, דברים אילה קיימים בליבך בלבד?

בדבריך התיחסת בנוסף גם לענף המזון, וראית לנכון ללמד סניגוריה גם עליו. אינני סבור שווילי זקוק להגנתך והוא בעל יכולת לא מבוטלת, אבל האם תמונתך שם אמיתית יותר מאשר בדבר הקודמים? נדמה לי שלא, ומתקבל הרושם שאת מחפשת את הקפוח בכל פינה - ואיכשהו נהנית ממנו. איך את כתבת? "מין שמחה סדיסטית כזאת!"

אם כן, מה נעשה בשטח המזון בהשקעות בשנתיים האחרונות? הוחלפה כל רשת המים הפנימית כולל שיפוף המקרר בדלפק. את סידור המים הקרים והסודה לשתייה החלפנו והרחבנו וכן את מכונת התה והקפה.

את הרחבה לפני הרמפה של האקונומיה רצפנו, ובאקונומיה עצמה הוכנסו סדרי אחסון חדשים, חמום החדר לחורף ואוורור וצנן לקיץ לשיפור תנאי העבודה. שטח קרור המזון מוכפל כעת, (כולל הגדלת שטח ההקפאה העמוקה) ובמחסן הפרודוקטים במרפף הוכנס צנן ואוורור. נבנה מחסן פרודוקטים נוסף בזמן האחרון כתוספת לאחסון המכולת. לחדר האכל נרכשו שולחנות וכסאות נוספים וכן המכונה לשטיפת הרצפות.

במטבח: קונבקטורמט, בלנדר, מכונת טהון וחיכוך, משאבה לטמן, שני טרמוסים גדולים מנירוסטה להגשת החלב ועוד. האם יש לך מושג כמה הושקע בכל אילה? אז למה דברי הבל כגון אלה שקראנו לפני שבוע?

האם את יודעת שאת הכותנה שלנו, ששטחה גדל מדי שנה, אנו מובילים בעגלות-גרוטאות למנפטה, ושכמעט אי-אפשר להסתדר אהם, והמנפטה אינה מוכנה לקבל אותם יותר? שאין לנו

7.
כלי להעמסת הכותנה ואנו חלויים בחסדי אחרים? ובפרדס שאין לו כלי הובלה לפרי שעליו לשווק. הטרקטור הגדול הנוסף שנחנך להם? כל אילה היה עלינו לדחות משנה לשנה (כבר יותר מ-3 שנים) מפני חוסר מוץ לרכסם?

נטענו שטח נרחב של אבוקדו. החברים העובדים בענף ביקשו סכנה לכלי העבודה והחומרים, ולא נענו מפני שידינו קצרה להשיג את האמצעים לכל אילה. האם יש לי צורך להמשיך ולפרט את "הקפוח המדומה" של ענפי השרותים?

אסיים בהשוואת ס"ה ההשקעות בשנתיים האחרונות:

בענפים יצרניים	בענפים צורכניים
בשנת תשל"ג 940,000.-	800,000.-
בשנת תשל"ד 1,007,000.-	1,400,000.-

(מספרים אילה אינם כוללים את ההשקעות בבניית שכונים ע"י משרד השכון מצד אחד, ולא את ההשקעות במפעל מצד שני.)

בברכה,

שמואל ח.

הודעה מענף ההלבשה-מכבסה

הודעה מענף ההלבשה-מכבסה

לפי ההודעה המופיעה זה שבוע ימים על לוח המודעות, יהיו כל חאי הכביסה פתוחים (כולל כביסה סינטטית) כל ימי השבוע. חברים מתבקשים לדאג שכל בגד שנכנס למחסן מסומן במספר בצורה ברורה.

כמו-כן, אפשר גם לקחת כביסה נקיה כל יום בשבוע, ואין צורך לחכות עד יום שישי. מחסן הבגדים פתוח כל יום בין השעות 6.30 בבקר ו-1500 (3.00) אחה"צ - כולל יום שישי. בימי שבת מטפלים אך ורק בכביסת חיילים.

הסידורים הנ"ל הם לנוחיות החברים. בימים אלה, כשמדובר כה רבות על צמצומים, אפשר בהחלט גם לצמצם בכמות הכביסה - בענף שלנו! כל אחד מאתנו יודע את מחיר המים, החשמל וחומרי ניקוי.

- ממחסן הילדים מבקשים שהורים ישלחו את הכביסה המלוכלכת ישר לבתי הילדים, פרט לכביסה של חינוכות.

- הערה למטפלות: נא להכניס בגדים סנטטיים בנפרד, ולא לערבב אותם עם יתר הכביסה. ובסוף - עקב קלוקל מכוונת הליבוש, לא נוכל, עד להודעה הבאה, לכבס שמיכות, שטיחים, ווילונות ודברי צמר.

בתודה מראש,

ענף ההלבשה.

הודעה מענף ההלבשה-מכבסה

[illegible]

מגן עזרא

ניקה, לדוגמה, את תחזי ות השבוע: "אפיק רום מעל טורקיה גורם לעננות באיזורנו." אינני יודע משהטורקים עשו עם האפיק - אולי שלחו אותו לקפריסין - אבל הוא לא גרם לכלום. בקצור לא היו עננים. נהפוך הוא, השמיים היו בהירים והשמש הסתיוית היתה מסוגלת לשמח לבו של כל סוכן תיירות חורף.

שנוי טון: "השמיים יהיו בהירים עד מעוננים חלקית ומאוחר יותר יתגברו עננים. יתכנו גשמים בעיקר בצפון הארץ. הרוח תהיה דרום-מערבית". מה קרה? לא כלום בצפון הארץ, אבל בירושלים ירד גשם שוטף. (גו מילא, פספוס של 100 "מ!") הרוח נשבה מצפון מזרח.

הידד! תפשתי את העקרון: התחזית היא כמו הנביאה בדלפו, שתמיד מלמלה מתוך אקסטזה ודבריה הוסברו ע"י כוהנים - משרתים. החזאי אומר דברים שכוונתם הפוכה!! אוריקה!! אם הוא מבטיח מבול בדרום זה יופיע בצפון, ואם הוא מזכיר שקע ברוסרי מעל קפריסין, הכוונה לרכס שרבי מעל לוב.

אתם עדים לחוק טבע יסודי נוסף שמובא לעולם - חוק ארנברג-אלמוני (יש תמיד עוד נודניק שמצהיר שהוא גלה בעת ובעונה אחת את אותו חוק). החוק הוא "חוק התחזית ההפוכה", ותוכנו אומר: מזג האויר באזור נתון נמצא ביחס הפוך לתחזית הרשמית וביחס ישר לרבע למספר תחזי ות סותרות שמופיעות ביום אחד".

$$M = \frac{K N^2}{T} \quad \text{הערך הקבוע } T$$

נקרא קבוע בלה על שמה של אחת מדודותי שהיתה מסוגלת לחזות בגשם 24 שעות מראש הודות למחלת השגרון שממנה סבלה.

הודעה לקוראים

כיוון שהוזמנתי לכתב - פחות או יותר קבוע - ל"אגרת", והכתיבה גוזלת זמן שהוא, כידוע, מצרך יקר שקשה להשיגו, טור זה יופיע לעתים רחוקות יותר, אם כי, אחרי למעלה מארבע שנות כתיבה רצופה, איני מתכוון לנחק מגע.

א ר י ק

§ § § § § § § § § § § § § § § § § §

13/12

נדליק נר לזכרו של

משנה דארי

דו"ח משיבת המזכירות 29.1.74.

נוכחים: מאיר, אריה נ., טומי, אריה ו., שמואל, יעל ש., יצחק ג.

- (1) אינפורמציה מפי מיכאל כ. (בהשתתפות שמחה)
 (א) המזכירות שמעה מפי מיכאל על פגישותיו באנגליה עם לינדה סימונס ועם רוס ווטסון (אין קשר בין השנים). שניהם הביעו את רצונם להתגייר מתוך הזדהות עם היהדות ועם ישראל, והודיעו על כוונתם לבוא לכפר הנשיא לאחר גיורם. לפי בקשתם, תנסה המזכירות לעזור להם במציאת חהליך גיור מתאים לרצונם, ללא כל התחייבות מצדנו.
 (ב) המזכירות גם שמעה מפי מיכאל על תרומת האמבולנס ע"י הקהילה היהודית ברואן. הכסף כבר נאסף, אך הם היו מעדיפים לשלוח לנו אמבולנס ולא כסף. הוטל על אריה נ. לברר אם הדבר אפשרי.

- (1) משפחת ווינטראוב (בהשתתפות מיכאל כ.)
 החברה הבכרית המעסיקה את לן מבקשת מרווית להאריך את עבודתו, על חשבונה בעוד כחודשיים עד שימצא מחליף. המזכירות שמעה על החשיבות שיש לעניין מבחינת קשרי היצוא של רווית, והחליטה להענות לבקשה.

- (3) הרולד לופוב (בהשתתפות מיכאל כ.)
 הרולד מבקש להשאר בניקארגואה עוד כשנה וחצי, דבר רצוי לרווית. המזכירות נענתה לבקשה.

- (4) הגדרת סמכויות הועדות הקשורות בבטחון (בהשתתפות אדי ושאוול ס.)
 המזכירות החליטה שועדת הבטחון היא האחראית על כל שטח הבטחון במשק, ושועדות המקלטים ומל"ח הן תת-ועדות של ועדת הבטחון. הוחלט לנסות לשחרר את אחד הקצינים מבני המשק כמא"ז מלחמתי במקום אדי. לפי בקשתו של סימון ובהשתתפותו, נבדקה בעיית העברת מקלט העזרה הראשונה. סוכם שועדת הבטחון חדון שנית בשאלה בגמר המקלטים הנוספים שבבניה.

לקראת האסיפה

- (1) שאלות וחשובות - תמסר אינפורמציה על הרופא החדש.
 (2) הארכת שליחותו של לן כחדשיים - ראה בדו"ח המזכירות.
 (3) קבלת מועמדות - פיליס לטוביץ - הסבר הופיע בדברי הכפר.
 (4) הנחיות לקליטה - דיון ראשון. המשך הדיון באסיפה שתתקיים ב-12.74.12 (במקום ב-מוצ"ש 14.12.74).

הודעה מהמזכיר

עתון יומי עולה עכשיו 1.50 ל"י ובערב שבת 2.50 ל"י. עתון ערב עולה 0.80 ל"י ובערב שבת 1.60 ל"י. חברים המוכנים לוותר על עתון, או להסתדר עם עתון אחד בין שתי משפחות, מתבקשים להודיע על כך למזכיר.

דו"ח משיבת ועדת כח-אדם - 26.11.1974

נוכחים: ברוך כ'; ג'נט ג'; פיליס ק'; יצחק ג'; אביבה ג';
ג'סון פ'; אלק ק'; שואל ח'.

1. עובדים למרפאה מאשרים השתלמות פיליס לטוביץ בעמיעד לקראת שילובה העתידי בעבודת המרפאה.
2. נחמן כץ אושרה כניסתו המידית של נחמן לעבודה בקואופרטיב הגליל העליון.
3. שירלי וויק זיב שירלי תעבוד כבשול. ויק - נחזור לדנין.

דו"ח משיבת ועדת כח-אדם - 28.11.1974

- בחירת אקונום
- לאחר מאמצים רבים של הועדה לתכנון לטווח ארוך ושל אחרים, נמצא מועמד לתפקיד האקונום. והוא דוד דבולט. זאב פ' ממלא את התפקיד הזה 3 שנים, והסכים להבחר לשנה אחת נוספת כדי להשלים את התקופה השנייה שלו (כל תקופה היא שנתיים), בתנאי שיהיה מועמד ריאלי להתליפו בזמן.
- הוסכם שדוד דבולט יכנס לאקונומיה כעת, ויקבל את הכשרתו מידי זאב, וכן בקורס משלים במשך השנה, בכוונה שהוא יהיה האקונום אחרי זאב.